

gjort uheldige Forsøg i den Retning, vi gjorde dengang, vi nedsatte et Udvalg i denne Sag. Naturligtvis takke vi Alle Udvalget for dets Arbejde og troe, at det har handlet efter bedste Overbeviisning og med bedste Flid; men det har sagtens ligget i Sagen selv, at den ikke har været egnet for Udvalg. Lad os derfor handle, som om der ikke havde været noget Udvalg nedsat, og stemme for Loven, som den foreligger fra Regjeringen, saa troer jeg, vi handle fornuftigt og rigtigst i denne Sag.

Krigsministeren: Jeg har allerede, da denne Sag sidst var under Behandling her i Salen, motiveret mit Endringsforslag som gif ud paa, at føre Loven tilbage til dens oprindelige Skikkelse. Efter de Yffringer, der ere faldne her i Salen i aften, har jeg kun meget Lidt at tilføie. Jeg har tidligere fremhævet og skal allade mig at fremhæve paa ny, at finansiel Betydning har i denne Sag ikke. Det gjælder her kun om meget smaa Summer. Der foreligger heller ikke nogen som helst praktisk Grund til en Forandring, saaledes som det blev antydet ved den oprindelige Motivering af den gjorte Forandring. Det er nu fuldstændigt anerkjendt fra alle Sider, at der ikke har været fort nogen som helst Klage over den Maade, hvorpaa de Forretninger, hvorom her Tale, ere blevne togledet af den ifølge Loven nedsatte Burderingscommission. Hvad vi altsaa have for os her, er reent theoretiske Betragtninger. Det Duffe synes at have gjort sig gjældende, at man bør gjøre et Experiment med en anderledes sammensat Burderingscommission. Jeg troer nu, at det er en god sund Regel, at hvad der er godt, skal man ikke røre ved, men her har netop den modsatte Anskuelse gjort sig gjældende. Man har sagt: „Der er ingen Klage bleven fort, altsaa maae vi gjøre en Forandring.“ Det er en overmaade passende Anledning. Har der været fort Klage, saa havde man ogsaa sagt: „Det er en overmaade passende Anledning for at gjøre en Forandring.“ Altsaa, hvorledes det end stod, og hvorledes man end bar sig ad, saa skulde der gjøres Forandring; den var i Luften. Naar altsaa det ligger for, at der skal gjøres en Forandring, saa

forekommer det mig dog, at den idetmindste bør tillige være en Forbedring. Thi at forlade noget Godt for at faae noget mindre Godt, at lave en ny Lov for at faae en mindre god Lov end den, man havde iforveien, forekommer mig ikke hensigtsvarende; men med Hensyn heril skal jeg tillade mig at bemærke, at man har forladt det Princip, der i sin Tid blev fremhævet med stor Stykke, det nemlig, at de Stadelidende skulde være umiddelbart repræsenterede i Burderingscommissionen. Det vil erindres, at dette var Hovedsagen. Det er Hovedsagen, blev det sagt, at de Stadelidende direkte kunne sætte en Repræsentant ind i Burderingscommissionen. Dette Princip, i hvis Navn Forandringen blev foretaget, er fuldstændig opgivet overfor de praktiske Bausfælgigheder, som man stodte paa, og som hæfte ved Loven i dens nuværende Form, saaledes som den blev vedtagen ved 2den Behandling, thi den store Kredts af Stadelidende er ganske vist repræsenteret som dog ved et ikke stemmeberettiget Medlem, hvorimod den videre Kredts af Stadelidende, der der berøres af alle Manøevrene, nu ikke er direkte repræsenteret, men kun indirekte ved et Medlem, der er valgt af Communalbestyrelsen, imedens den tidligere var repræsenteret med to Medlemmer, som bleve valgte af de nærliggende Communer. Det nævnte Princip, hvis Værd jeg forresten paa ingen Maade vil søge at nedfatte, er altsaa opgivet, fordi man paa den Vej, man betraadte, mødte store praktiske Bausfælgigheder, som man begynte at tilbage for. Nu er man kommen til en Sammensætning, som jeg ikke nærmere vil karakterisere, da det tilstrækkeligt er blevet fremhævet, i hvilke Retninger den ikke giver de ønskelige Garantier. Der er kun et eneste Betragtningmaade, som jeg her skal allade mig at fremhæve. Naar man har stillet Regjeringens Repræsentant eller Regjeringen selv og de Stadelidende hen som Parter, og man har sagt, at vi bør stille dem ganske eens, saa tror jeg, at man her bygge en Lovbestemmelse paa noget som i Virkeligheden er en Usandhed. Man maa sige, hvad man vil, saa staae de dog ikke eens. Der er en overordentlig stor Forskel mellem den Mand, der skal have en Stadeserstatning